

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času pomene, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3.30
Pol leta . . . „ 6.50 | Jeden mesec . . . „ 1.10

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1.40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne osiramo na dotično naročilo.

Upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Boj proti slovanščini.

Povsod, na vseh postojankah v našem in hrvatskem Primorju začelo je italijanstvo dvigati držanje svojo glavo, začelo je izpodrivati slovensko besedo iz božjih hramov, v katerih je imela doslej mirno zavetišče. V Trstu posrečila se je nasprotnikom slovenščine, da so jo izpodrinili iz stolne cerkve sv. Justa. A to jim ni bilo dovolj, to je bil le prvi korak, hoteli so dosledno korakati na dalje.

Ker pa se vendar sedanji škof Tržaško-Koperski, videč, kako je razburila prva koncesija, storjena nenasitnemu nasprotniku, na noben način ni hotel podajati dalje na poti tacihi koncesij, začele so pokati petarde. V dokaz, da vrag ni bil zadovoljen s pratom, ki se mu je pomolil, nego da je hotel celo roko. Slovenščina morala bi se umakniti tudi iz družih Tržaških cerkev, v katerih naj bi se izključno razlegali le italijanski glasovi, v dokaz, da Slovenca ni na Tržaškega mesta tleh.

Česar je srce polno, tega rada usta prekipé, pravi star pregovor. Tako je bilo tudi v tem slučaju. Videč, da se na čelu Tržaško-Koperske škofije stoječi, četudi mehki, vendar pravični mož, neče

dalje uklanjati pogubnim nakauam zvitih lahonov, ki so že mislili, da so si uglasili pot do daljnih smag, začeli so razglašati vest, da bode odstopil ter se podal v pokoj.

To vest pobrali so tudi nemški časopisi in bavili smo se tudi mi z njo, akopram smo takoj izrekli, da se nam zdi sicer verjetna, da pa hočemo počakati še le gotovejih poročil, predno jo bomo razmotrivali v njenih važnih posledicah.

Za zdaj potihnile so vesti o odstupu Tržaškega škofa in kakor smo poizvedeli, vsaj dozda še ni stvar tako daleč dozorela, da se izvrši ta „pium desiderium“ vseh onih, katerim sta slovenski škof in slovenska beseda v cerkvi, katero pohajajo Slovenci, tako hud trn v obeh.

Res je, da je preužvišeni monsignor Glavina že v 63 letu svoje starosti in že 17 let na svojem sedanjem mestu, da je bil že večkrat po bolehnosti zadržan izvrševati visoko svoje dostojanstvo in da ga je že nekatere kratke nadomeščal stolni prošt dr. Šust, sedanji generalni vikar. Bržkone je tudi sedaj bolehnost škofova dala povod takim govoricam, ki se na zadoščenje vsacega poštenega Slovenca neso obistinile.

Kako bi se postopalo tudi v Trstu v tem toliko važnem uprašanji, ko bi se posrečilo Italijanom spraviti na odlično mesto vrhovnega dušnega pastirja kacega privrženca svojega, to si lahko mislimo.

A prvi korak popustljivosti, ki se je storil, ni našel odobravanja od nobene strani, in znano je, da se bode menda vendar še spravila na dan prošnja, da se zopet uvedó slovenske propovedi v cerkvi sv. Justa. Zadovoljni neso torej Slovenci, ki so izgubili, zadovoljni pa neso tudi Italijani, ki so dobili. Dokaz zadnjemu so — petarde.

Kakor v Trstu, isto tako postopa se proti hrvatski božji službi na Reki, kjer je začel novi župnik Bedini ruvati proti hrvatskim propovedim in jih res deloma že odpravil. Stvar pa še ni dognana in nadejati se je, da bode Senjski škof tukaj uporabil ves svoj upliv, da se zadeva reši ugodno za Hrvate, da se preprečijo slovanstvu sovražne nakane labonskega župnika Bedinija, ki bi na hrvatski Reki rad iztrebil hrvatski jezik, kakor drugi skušajo izpodrinuti slovenskega v Trstu.

Težavno je torej stališče povsod in treba je skrajne opreznosti in odločnosti na merodajnih najvišjih mestih, da ne bode trpela škoda ne samo narodna stvar, katero mi poudarjamo v prvi vrsti, nego tudi verska, za katero je skrbeti omenjenim faktorjem.

Državni zbor.

Na Dunaji 26. januarja.

Poslanska zbornica.

V včerajšnji seji obravnavala je poslanska zbornica o prenaterejenem načrtu o pravoslavnihi naukih po sklepu gospodske zbornice.

Predsednik dr. Smolka otroril je sejo ob 1/2 12. uri pred poludnem. Ministri, ki so bili navzoči v gospodski zbornici, so le začasno prihajali pogledovat v poslansko. Tudi v ostalem bila je zbornica precej prazna in skoro ves čas ne sklepčna.

Obravnavalo se je o preustroju pravo- in državoslovnih ukov. Poročevalec vladne predloge je bil posl. Menger, ki je zakonski načrt toplo priporočal. Zahteval pa je, da se prenatredba gospodske zbornice za obveznost na 4 tečaje pred prvim državnim izpitom v zmielu prvotne vladne predloge ne 3 tečaje popravi. Nadalje zagovarja načelo, da da se v osnovni načrt pravnih ukov vsprejme tudi pouk o družbi.

Nasprotoval mu je s konservativne strani baron Morsey, ki je zahteval, da se pusti načrt, kakor ga je popravila gospodska zbornica. Dokazoval je potrebnost in posebno važnost kanoničnega prava za pravnike, češ, da je kanonično pravo zelo uplivalo na razvoj zasebnega prava. Govornik izjavi, da bi le v slučaju, ko bi Unger ali Stremayr zahtevala, da se skrajša poučni čas za prvo skušnjo, glasoval za podoben predlog.

Poljak Roszkowski hvali zakonski načrt, ki zahteva, da postane državno pravo predmet skušnje in se vsprejme v učni načrt za pravoslovno fakulto ter se zajedna skrajšajo pravnozgodovinski uki. Doslej predavalo se je preveč posamnosti, ki so bile nepotrebne, da celo oteževalne. Sedanji predlog bode uvel več pregleda v pouk, sicer pa tudi olajša slušatelju učenje in je skrajša iz osem na

LISTEK.

Jožef Reselj.

Reseljeva ulica je v Ljubljani vsakemu dobro znana, ali le malo kdo vé, zakaj nosi ulica to ime. Marsikateremu obiskovalcu pokopališča sv. Krištofa bo sicer znano, da počiva ta slavni mož na njem, ali le malo jih bode, ki bodo vedeli, kake zasluge si je pridobil ta mož za napredék človeštva in v kaki dotiki je Reselj s kranjsko deželo. Zato upam, da bode marsikoga zanimalo kaj natančnejšega izvedeti o tem bistroumnem možu in da bode njegov životopis pazljivih čitateljev našel.

Jožef Reselj (Ressel) se je porodil l. 1793 v češkem mestu Hrudimu od sasekega očeta in češke matere. Še kot gimnazijalcu bila sta mu najljubša predmeta matematika in fizika. Prostovoljno se je vadil v risanju in prebiral je posebno rad knjige o topničarstvu. Tudi na Dunajskem vseučilišču, kamor je l. 1812 prišel, pečal se je najrajše z mehaniko, fiziko in kemijo. K temu ga ni priganjala toliko znatizelnost, nego notranja sila, da bi kaj koristnega iznašel in potem praktično koristil človeštvu.

Ko je Reselj čez dve leti izvedel, da so njegovi roditelji osiromašili in da ga ne morejo več podpirati, spremenil je svoj načrt, odrekel se vsaki podpori iz rok roditeljev in sklenil posvetiti se drugi praktični stroki, t. j. gozdnarstvu. Jedino gozdnarsko akademijo imela je tedaj Avstrija v Mariabrunnu in na tem zavodu je zaprosil Reselj izpraznjeno brezplačno mesto. Toda kljubu izvrstnim spričevalom ni je dobil. Tedaj je sklenil obrniti se na cesarsko milost in je poklonil v avdienci cesarju Francu I. načrt bitke pri Lipskem, katerega je bil sam z drobnogledom izdelal in v vseh podrobnostih izpeljal. To izvrstno delo mu je pridobilo cesarsko naklonjenost in pa štipendij iz cesarjeve zasebne blagajnice.

Ko se je tako Reselj izobrazil v gozdarstvu s cesarsko podporo, dobil je l. 1817 mesto okrajnega gozdarja v Plettrijah pri Kostanjevici z letno plačo okoli 700 gld. Tu se mu je pripetil jeden tistih čudnih dogodkov, ki so bili sicer v poprejšnjih časih zelo navadni, o katerih pa sedaj le še v pripovedkah čitamo. Ko je namreč nekda jahal po gozdih na Gorjancih, napadejo ga trije tollovaji ter mu vzamejo uro in ves denar, ki ga je imel pri sebi. Ko so mu hoteli vrhu tega še konja vzeti,

reče jim: „Nikari ne storite tega, ker to je službeni konj in daleč okoli vsem ljudem dobro znan. Če ga torej vzamete, izdal vas bode in vi ne le ne boste imeli nobene koristi od njega, nego oblasti bodo vam po njem na sled prišle.“ Tollovaji se prestrašijo tega, puste jezdeca in konja ter zbežé. Nekaj dni pozneje sliši Reselj po noči trkati na vrata svojega stanovanja. Ko je pogledal skozi okno, zagledal je ravno tiste tri roparje, ki mu razložijo, da so o njem popraševali in izvedeli, da je najpravičnejši in najpriljubnejši uradnik celega okraja in da so mu zato nazaj prinesli, kar so mu bili na Gorjancih odvzeli. Začuden stopi iz sobe, da bi vsprejel povrnjeno uro in denar. Ali še bolj se začudi, ko sliši, da se je mej tem preobloženi strop njegove spalne sobe udril in strahovito pokcjoč na tla padel. Roparji so ga torej vrhu tega še o pravem času rešili iz smrtne nevarnosti!

L. 1821 dobi Reselj mesto gozdnega mojstra v Trstu. To je prišlo Reselju kakor nalašč, ker že davno si je želel k morju priti in praktično opazovati gibanje ladij. Že davno poprej je bil namreč izdelal načrt, kako bi bilo mogoče ladije hitreje goniti s pomočjo Arhimedovega vijaka. Sicer so že pred Reseljem mnogi drugi poskušali upeljati vijak kot

sedem semestrov. Končno bi zahteval tudi še, da se uvede narodno pravo, ki bode na moč pospešilo prosveto.

Mladoček Masaryk zahteva v izbornem govoru, da se pravoslovni uki preustroje nalik potrebam človeškega življenja, ker iste pravo razširjajo in mu novo obliko dajo. To bi bilo najpotrebnejše, če se hoče resno premeniti in zboljšati pravne nauke; a ravno tega ne nahaja v novem načrtu, kar je pač najpotrebnejše. Kaže na novo kodifikacijo v Nemčiji, ki se premalo ozira na realne potrebe življenja in radi tega ne bode nikdar prešla narodu v meso in kri. Profesor Anton Menger dokazal je, da se ista kodifikacija ne ozira na $\frac{1}{6}$ prebivalstva in to v državi, ki je eminentno socijalistična. Pravijo, da je romanizem tega kriv, a to ni istinito; marveč krivo je, ker pravniki niso osebniki živečega narodnega prava.

Končno se oznanjeval nasvetov za podrobno obravnavo, na kar se seja zatvori.

Gospodska zbornica.

Včeraj sešla se je zopet gospodska zbornica ob 11. uri zjutraj, da vsprejme trgovinske pogodbe. A niti toli imenitna zadeva ni napolnila onemogle, starostne zbornice gospodov. Vsprejeli so pogodbe navzočniki: sicer soglasno, a bilo jih je le malo prisotnih.

Govorili so k stvari pač zastopniki posamnih strank, a mirno, dobrohotno. Kritike, vsaj stroge stvarne, ni bilo, marveč vse pesek v oči.

Ob 11. uri otvoril je predsednik sejo in dal besedo baronu Pusswaldu, poročevalcu, ki je svoje poročilo v primernem upanju, da se je pač že vsakdo o pogodbah v poročilu Hallwichovemu dovoljno poučil, precej okrajšal in pošteno hvalil pogodbe.

Prvi govornik v zadevi pogodb knez Schönburg poudarjal je imenom levce v kratkih besedah popolno soglasje stranke s pogodbami in s politiko, katera se v njih znači.

Predsednik Dunajske obrtne zbornice Isbary priklopil se je izjavi predgovornika in je še posebno poudarjal, da so pogodbe še posebej za Dunajske obrti sosebno ugodne, o čemur že danes dvomiti ni.

Kot govornik desnice poročal je grof Ledebur, ki je v dolgem, precej potankem govoru razvijal sporazum desnice s pogodbami. Grof Ledebur kot novinec nastopil je prvič srečno v zbornici, v kateri nastopiti tudi sicer ni posebnega pomena, niti v govorniškem niti v strankarskem oziru. Da se je posebno naučeval za predloge, mu niti zametiti ni, vsaj je bil to njegov nalog. Govor njegov so odobraval ne le pristaši, marveč tudi maloštevilni levičarji.

Naposled oglašil se je še marquis Bacquehem in v kratkem govoru osvetlil pomen trgovinskih pogodb, sklepajoč z izraženjem upa, da pogodbe ne bodo zavirale trgovine, marveč da bode tudi porabna moč poljedelstva po svoje dobro uplivala na obrtno produkcijo.

Ko je poročevalec Pusswald še enkrat poudarjal važnost zadeve in priporočil pogodbe k

vsprejemu, pripomneč, da so vsi soglasni v prepričanju, da so pogodbe srečne, vsprejela je zbornica.

Predsednik grof Trauttmansdorff je na to sejo zaključil in napovedal za danes bodočo sejo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 29. januarja.

Državni zbor.

Včeraj nadaljevala je poslanska zbornica debato o reformi juridičnih študij. Za generalna govornika izvoljena bodeta dr. Herold in dr. Jaques. Potem bode govoril še poročevalec dr. Menger. Glede posamnostij te predloge omeniti je zlasti, nasvet odseka, da je izpremeniti od gospodske zbornice vsprejeto določbo, da naj kakor doslej tudi v bodoče vsak pravnik studira osem semestrov v toliko, da naj zadošča sedem semestrov. Mnenja o tej zadevi so zelo različna in se bode gotovo uela velika debata.

Češke razmere.

Vse kaže, da se bodo češke razmere izdatno izpremenile. Zadnji čas mudil se je na Dunaju deželni maršal češki knez Lobkovic, da poroča vladi o ukrepih, storjenih na zadnjem shodu čeških veleposestnikov. Tudi na tem shodu upirali so se demokratski elementi te skupine odločno punktacijam in zahtevali, da jih veleposestniki odklonijo. Stavil se je nastopni predlog: V bodočem zasiedanju deželnega zbora češkega naj predlaga klub veleposestnikov, da se faktična izvršitev punktacij preloži do ugodnejše dobe. Zapretili so, da bi, ako odklonijo veleposestniki ta predlog, odložili svoje mandate. Shod je sklenil, da ne pride do razpora, vsprejeti ta predlog in pooblastil kneza Lobkovica, da začne nemudoma potrebne dogovore z vlado. O uspehu Lobkovičevega posredovanja se še nič ne vé.

Volitve na Ogerskem.

Poročila, katera dohajajo Dunajskim listom, ki so vsi jako uneti za sedanjó vlado ogersko, niso več tako optimistična glede končnega izida volitev, kakor so bila iz začetka. Zlasti se očita vladni stranki, da se vse premalo trudi za izid volitev, dočim deluje grof Apponyi na vso moč za svojo stranko. Celó v vladnih krogih ogerskih je bojazen, da bi utegnil grof Apponyi z nekaterimi pristaši priboriti si nekoliko novih mandatov; vsekako je misliti, da bodo na Sedmograškem, v Bački in morda celo v Budimpešti zmagali opozicijski kandidati. Znamenje časa je tudi to, da bodo zlasti nekateri ožji prijatelji Tisze Kalmana pri volitvah bržkone propadli.

Vnanje države.

Sv. oče.

Že včeraj javili smo, da je Pariški list „Petit Journal“ priobčil poročila iz Rima, da je italijanska vlada zaradi papeževe bolezní jako vznemirjena. Rudini pripravljaja baje cirkularno noto do vseh italijanskih diplomatskih zastopnikov. V tej noti obvestile se bodo vse vlade, kaj je ukrenila vlada italijanska takisto glede pogreba sv. očeta kakor tudi glede svobodne volitve v Konklavu. V Neapol, Florenco in v Livorno došel je ukaz, da morajo biti vojaki in žandarmi pripravljeni oditi vsak hip v Rim. Tudi je že vse pripravljeno, da bi vlada vojaški zasedla leoniški del mesta in celo Vatikan.

Italijanska zbornica.

Poslanec Rossi interpeloval je finančnega ministra Luzatta zaradi papirnatega denarja, kateri cirkuluje na Italijanskem in zahteval zajedno, naj izstopi Italija iz latinske vrednotne unije ter naj

četka se ni hotel nihče v to podjetje spustiti in še le 1. 1826 sta se odločila dva trgovca, da bosta ona plačala stroške za vijak. In ta vijak ni stal več, nego 60 goldinarjev! Reselj je naročil vijak najpoprej za ročni stroj, ne za parni. Pričvrstili so ga torej na nek čoln in dva moža sta ga vrtila. Koj se je pokazalo, da je vijak gonil čoln mnogo hitreje nego poprej dvoje vesel. Ko je Reselj stopil v čoln z vijakom, posmehovali so se mu Tržaški mornarji, češ, „ali hoče z vijakom morje navrtati?“ Ko so pa videli, da je ta čudoviti čoln hitro po morji stekel, utihnilo je sicer zasmehovanje, ali vso iznajdbo imeli so vendar le bolj za igračo.

Reselj pa je bil prepričan, da postane parnik na vijak v kratkem gospodar morju in zato se je potrudil za privilegij svoji iznajdbi. Poprej omenjena dva trgovca nestala hotela več ostati pri podjetji, ki se jima je zdelo neuspešno. Tedaj pa sklene Reselj pogodbo s Tržaškim veletržcem Oktavijem Fontanom, da se bosta skupno okoristila z novim parobrodarstvom. Treba je bilo najpoprej narediti parnik za poskus, in sicer so izdelali ladjo in vijak v Trstu, parni stroj pa v Šentštefanskim fužinah na Štajerskem. Reselj je zahteval, naj se naredi močen stroj, ali Fontana mu je določil le šest konjskih sil.

(Konec prih.)

uvede zgolj srebrno vrednoto. Minister odgovoril je na to, da ima Italija velik interes do tega, da ostane v vrednotni zvezi in da je v sedanjih okoliščinah absolutno nemogoče, da bi se uvedla srebrna vrednota. Objubil pa je sestaviti posebno komisijo, kateri bode nalog proučiti razmere in staviti posebne predloge glede primerne vrednotne politike. Kar se dostaje papirnatega denarja, izjavil je minister, da bode v kratkem predložil poseben zakonski načrt, kateri bode uredil uprašanje glede papirnatega denarja.

Pruski šolski zakon.

Naučni minister grof Zedlitz je sedaj ljubljence in zaupni mož nemškega cesarja in javno mnenje ga dolži, da je, poslužuje se ne baš posebno lepih sredstev, prodril v ministerskem svetu s svojim načrtom. Narodno-liberalna stranka se upira predlogu jako odločno in zahteva kategorično, naj odstopi finančni minister Miquel. Kakor je slišati, protivil se je Miquel šolski predlogi jako energično, zajedno z njim pa tudi drugi ministri, o katerih se sedaj pričakuje, da bodo odstopili. Tudi Bennigsen, dolgoletni načelnik narodnih liberalcev, odpovedal se bode državni službi in njegovi stranki službo listi govore kar naravnost o odločnem boju proti „novemu kursu“.

Dopisi.

Iz Št. Petra na Notranjskem. 24. januarja. [Izv. dop.] Ime naše vasi je dokaj znano po svetu, ne radi kake stara znamenitosti, nego le železnica in lesna tovarna sta ji pridobili to, da ne more daleč na okrog nobena tekrovati z njo. Poleg tega je pri nas sedež nadžupanov, orožniška postaja in tudi to je nekaj, da se vas dotika državne ceste. Ponosni smemo biti na vse to, ker nam daje povod, da napredujemo. Žal pa, da so mnogi bolj osamelj kraji v tem pred nami. Naše vasi glavni napredek je v tem, da se je zadnje čase razširila in pomnožila z delavskim prebivalstvom. Radi tega začeli so nam nekateri prostori postajati nezadostni, posebno stu denec, kjer zajemamo pitno vodo nam je prepičel; vrelec je sicer močan a zadoščati vsem vender ne more, posebno zato ne, ker nimamo stalne tekoče vode za pranje, kakor tudi prav urejenih lokev za napajanje živine ne. Rabi se včasih za vse to voda iz studenca, a mnogokrat pobere se vsa voda iz studenca, da je potem treba hoditi v sosedno vas ponjo. Ali to ni še vse: „prazni studenec onesnaži se, in ko nastopna voda vse poplavi in ker ni odtoka, pride pozneje vsa nesnaga v človeški želoдец“. Večkrat teče deževna voda bolj čista po vasi, nego jo hrani naš studenec!

Čudno je, da se naši vaščanje ne potrudijo, da bi si razširili prostor za zdravo pitno vodo, kakor tudi da županstvo za to nič ne stori, saj gg. župan in podžupan tu z drugimi vred to vodo zajemata, in so te zadeve dovolj očitne! No, saj to ni jedina malomarnost od te strani, imamo jih na razpolago v raznih zadevah, za kar bi bilo pregrešno vedno molčati, zatoorej naj še nekatere omenim.

Že nad pol leta nimamo nočnega čuvaja, če ravno je vas dovolj močna da ga vzdržuje, ker šteje nad 50 števil: kdo bi za časa požara prvi opazil nevarnost ter dal na znanje, tega nihče ne pomisli? Vsem je dobro znano, da razsaja tukaj pogosto silovita burja, kateri je mogoče malo iskrico razpihati v pogubljiv požar, znano pa je tudi, kako lego ima vas, zraven slamnatih streh so velike zaloge „kovaškega oglja“ v vasi, radi tega je nevarnost še večja. Pred par leti se je o tem resno pisalo, žal da brez vsakega uspeha. Naši vaščanje spé noč in dan spanje „pravičnega“, zbuditi se znajo kadar bo prepozno. Z njimi spi pa tudi županstvo; niti dimnikov in ognjišč mu ni mar pogosto pogledati, kar je nujna potreba v tem kraju večkrat v letu, radi škodljive navade sušenja drv nad ognjem; pač čudno da se temu okom ne pride!

Še jedno naj izrazim in to o vaških potih. Tukaj na Pivki imamo sploh posebno na polju, travnikih in pašnikih kamenja preobilo, po potih ga pa primanjkuje. To bi rekel je narobe svet; da pa predaleč ne zaidem, omenim le pot naše vasi, ki vodi vse njene prebivalce s živino vred do pitne vode, ta ni dolga a grda, namreč blatna; na bližnem polju pa leži velik kup kraškega kamenja, kakor da bi ga nekdanji „Kelti“ skupaj znosili za brambo pred sovražniki. Našim vaščanom bi gotovo več koristilo na imenovanem potu, kakor v sredi polja! A do danes se tega še nihče resno ni spomnil. Tudi županstvo imelo je več priložnosti prisiliti posestnike do te poprave posebno pretečeno leto za časa kužne živinske bolezní na gobcu in parklih, ker vsakemu je znano, da v blatu koder hodi oku-

žena živina, najde zdrava gotovo bolezen. Ali je naše županstvo do tega spoznanja prišlo, se ne ve, ve se pa, da proti temu ni storilo nič.

Za ta moj trud zna me doleteti plačilo jednako kakor „egiptovskega Jožefa v starem veku“, poreče mi jeden ali drugi „glejte ga sanjača“. Ker je pa ta pesem že znana, ne jemljem ozir na to. Želim le da bi predstojajoče vrstice naše primerni kotiček, pri tistih, katerim so namenjene. Da to dosežem pomози Bog!

Izpred sodišča.

Zakotne tovarne za izdelovanje cigaret.

V Ljubljani 28. januarja.

Včeraj je prišla tatvina v tabačni tovarni, o kateri je bilo svoječasno mnogo govorice, pred deželno sodišče h končni razsodbi. Sodišču predsedoval je dež. sod. svetnik g. Pleško, votantje so bili dež. sod. tajnik g. Pessiak in dež. sod. adjunkt g. Hiti. Zatožbo zastopal je državni pravdnik g. Pajk, zagovorniki so bili dr. Suyer, dr. Hudnik in dr. Tavčar. Zatoženih je bilo osem oseb zaradi hudodelstva tatvine ali soudeležbe tatvine, ti so: Fran Lampel, 46 let star, oženjen, paznik, ki je služil že 20 let v tabačni tovarni in imel na teden osem (!) goldinarjev plače, Matej Žagar iz Brezovce, 30 let star, delavec v tobačni tovarni, kateri je imel na dan 50 kr. plače, Jurij Verčič, 28 let star, iz Škofje Loke, je bil pisar v tobačni tovarni in imel 80 kr. na dan plače, potem 32 let stari Jožef Zima (Lahov Pepe), znani postopač Ljubljanski, njegova žena, s katero se je poročil pred komaj pol letom, malo vredna ženska, že večkrat zaradi vlačuganja in tatvine kaznovana; Johana Lampel, 45 let stara, že 22 let s prvim zatožencem Fr. Lampelom omožena; Rozalija Feigel, 38 let stara šivilja in postrežnica tudi že večkrat zaradi vlačuganja kaznovana, in Amalija Čarman, 32 let stara, šivilja, doslej še ne kaznovana.

Obtožba dolži Frana Lampelna, da je na prigovarjanje Jožefa Zime (Lahovega Pepeta) in njegove žene Jožefe Zima rojene Cerar, ukradl v malih delih do 20 kil finega turškega tobaka v tobačni tovarni v vrednosti nad 60 gld. Žena Lampelova nosila je ukradeni tobak k Jožefi Zimi, katera jej je dala navadno po 1 gld., časih tudi manj za prinešeno blago, kar Jožefa Zima tudi prizna. Lahov Pepe pa o vsej tej kupčiji neče nič vediti. Prodajo cigaret, katere so se iz ukradenega tobaka izdelovale in katerih je bilo mnogo in mnogo tisoč, prekrbljevala je večinoma Rozalija Feigel, dasi je tudi Jožefa Zima sama kupčevala s tem blagom. Rabili so pri izdelovanju cigaret srednjefini turški tobak, sultan, drama in pursičan. Tudi Čarman napravljala je cigarete in jej je baje nosil fini tobak Matevž Žagar, delavec v tobačni tovarni, kateri je pri njenem očetu stanoval. Jurija Verčiča dolži obtožba, da je na prošnjo Lahovega Pepeta in njegove žene nosil papir za cigarete, katerega je ukradl v tobačni tovarni.

Prvi zatoženec Franc Lampel prizna, da je kriv zatoženega hudodelstva tatvine. Nekega dne srečal je Lahovega Pepeta v Zvezdi in ta mu je rekel, naj mu prinese kaj finega tobaka turškega. Od konca se je branil, a ko sta šla vkupe proti realkinemu poslopju, srečala sta ženo Lahovega Pepeta, ki mu je še bolj na dušo govorila, da naj le kaj turškega tobaka donese. Ker je bil po svoji dolgi bolezni na influenci, in še bolj po dolgi bolezni svoje hčere in po nje smrti v veliki bedi, udal se je in prinesel v gostilnico k Štajercu v Slonovih ulicah kakih 200 gramov drama tobaka za kar je dobil 1 gld. Lahovega Pepeta žena pa ga je klicala z gostilnice ven in mu rekla, naj le še prinese. Udal se je in kadar je mogel kaj odnesti iz tovarne, poslal je svojo ženo k Lahovega Pepeta ženi, katera je prevzela tobak in dajala zanj denar, časih goldinar, večkrat pa le par šestic. Žena Lampelova potrdi to izpoved svojega moža, a pravi, da ji je mož navadno rekel, da je to najslabši tobak, katerega je v smeteh pobral. Svarila je svojega moža, a brezuspešno. Vse skupaj dala ji je Lahovega Pepeta žena k večjem 15 gld. za tobak, katerega je prinesla. (Dalje prih.)

Tiskovna pravda med & iur. dr. Riebla proti uredniku lista „Marburger Zeitung“ Maksu Besozziju in zdravniku dr. Franu Premschaku v Celji.

V Celji, dne 24. januarja 1892.

Po štiridnevni obravnavi pred Celjskimi porotniki naznanili so danes v nedeljo zvečer porotniki svoj izrek o tej čudoviti pravdi, ki pojasnjuje bengalično temno in nevarno stran Celjskih razmer. Izreku primerna bila je razsodba porotnega sodišča, kateremu je predsedoval dr. Albert Gertscher osebno, — Kazen obtožencev je ostra: Maks Besozzi dobi zaradi ponatisa razžaljevega članka, ki utemeljuje pregrešek in prestopok razžaljenja dr. Riebla časti 50 gld. kazni ali 5 dni zapora, dr. Fran Premschak zaradi pregreška in prestopka razžaljenja časti 200 gld. kazni ali 3 tedne zapora, poleg tega zapade od kavcije lista „Marb. Zeitung“, ki je že v slučaju Gruntner-Bauman utrpela 60 gld., zaradi tega v zvezi stoječega slučaja.

daljnih 30 gld., tudi se iz kavcije izplačajo pravdni stroški, ako bi jih obojeni stranki ne poravnala. Stroški znašajo 2000 gld. ne glede na lastne stroške obtožencev.

Obtožba dr. Riebla.

Dr. Riebl po dr. Posenerju, odvetniku v Gradci dolži Besozzija in dr. Premschaka pregreška in prestopka razžaljenja časti po članku v „Marb. Zeit.“ „Ein zweifacher Doctor vor Gericht“. Ta članek poroča jednostransko in hudobno o kazenski razpravi proti dr. Rieblu, pri kateri je bil ta zaradi ponarejenja neke najemniške pogodbe obtožen ali kakor tudi pozneje v 2 stopnji popolnoma oproščen. V spisu se pravi, da je razprava pokazala dr. Rieblve pojme o pravu v dvomljivi luči ter priobči spričevalo mestnega župana dr. Neckermana, na kakem glasu je dr. Riebl. To spričevalo se ne ozira na nravnost in javno življenje dr. Riebla temveč poudarja le zdravniško o stran (dr. Neckerman je sam zdravnik. Op. poroč.). Imenuje dr. Riebla šarlatana, ter mu podtika z ozirom na neko zdravniško izpričevalo zmožnost, navedeno pogodbo ponarediti — če ne iz hudobnosti, pa vsaj iz dobičkarije in umazanosti. Dalje očita članek v „Marb. Zeit.“ dr. Rieblu, da zapisuje recepte „par distance“, po urinu in sicer za vse bolezni jednake, tako da število receptov preseže že do avgusta 1889. število 11.000, da tako zdravi zdravniški umetnik na lastni prid in v hasek lekarnarjev, pri čemur ga podpira vsestransko duhovščina.

Obtoženca zagovarjata se s tem, da je vse, kar sta trdila, gola resnica, toženi dr. Premschak tudi s tem, da se njegov manuskript ni ponatnil v prvotnem sestavku, temveč da sta sodelovala tudi dr. Glantschnigg, odvetnik v Mariboru in dr. Lautner v Vitanji.

Po prečitani raznovrstnih dokazilnih predlogov začne se zasliševanje prič. (Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Ivana Železnikarja pogreb.) Včeraj popoldne izročili smo materi zemlji smrtne ostanke bivšega urednika našemu listu. Sprevod bil je velikansk in dokazal je jasno, da načela, za katera se je boril pokojnik vse svoje življenje, to je načela ljubezni do naroda svojega, načela napredka, so ona načela, katerim pritrjuje večina prebivalstva našega stolnega mesta. Morda še nikdar se ni pomikal tako slovesen in veličasten sprevod iz prostorov deželne bolnice. Zaradi neobhodnih operacij moral se je pokojnik zadnji čas bolezni preseliti v bolnico, kjer je tudi izdahlil svojo dušo. Že pred pogrebom dohajali so prijatelji in znanci, da vidijo poslednjikrat v primerno okičeni mrtvašnici pokojnika in ga pokropé. Včeraj pa je bilo zbranega pri pogrebu toliko odličnega prebivalstva, da so bili že prvi na pokapališči, ko so poslednji se uvrščali v sprevod pred bolnico. Na čelu korakal je „Sokol“ z društveno zastavo in lepo število članov v društveni obleki. Za njimi nosilci vencev. Akopram je mnogo društev in prijateljev pokojnega odločilo, da se vsota, katera bi se dala za vence, pokloni rodolini pokojnega in se je v to svrhu nabrala lepa vsota blizu 300 gld., bilo je mnogo krasnih vencev s prelepimi trakovi in napisi. Bili so nastopni: 1. Narodna tiskarna in Slovenski Narod. 2. Uredništvo in upravnništvo „Slov. Naroda“ — nedozabnemu tovarišu in prijatelju. 3. Tehnično osebje „Narodne Tiskarne“. 4. Rodbina dr. Jenkova. 5. Hudovernik (notar v Mokronogu) — nepozabnemu prijatelju. 6. Venec rodbine in mnogo drugih, ki so bili položeni na rakev brez napisov. Duhovno opravilo oskrbel je č. g. Hajdrih od oo. lazarištev in šest mlajih duhovnikov, ki so vso pot peli prav izborno psalme. Po blagoslovljenji na dvorišči zapeli so pevci pod vodstvom g. prof. Gerbiča „Nad zvezdami“ prav lepo in ganljivo in potem začel se je pomikati dolgi sprevod proti sv. Krištofu. Skazali so zadnjo čast pokojniku dostojanstveniki vseh stanov in zastopniki raznih društev in korporacij, naj navedemo le nekatere: preblagorodni gospod deželni predsednik baron Winkler, mestni župan g. Grasselli, podžupan g. Petričič in mnogo g. mestnih odbornikov, trgovinske zbornice predsednik g. Perdan in več g. svetovalcev, ces. svetnik g. Murnik, gg. vodje srednjih in ljudskih šol z mnogimi g. profesorji in učitelji, upravni odbor „Nar. Tiskarne“, zastopniki raznih uredništev Ljubljanskih časopisov, odvetniki in notarji, veletržci, trgovci in obrtniki, skratka vsi stanovi bili so zastopani. Iz raznih občin iz okolice in z dežele bili so odposlanci, kakor so bila zastopana vsa narodna društva, katerih ne moremo naštevati na drobno. Tiskarji iz vseh Ljubljanskih tiskarn bili so deloma v sprevodu, deloma nosili so vence. Domoljubnega krasnega spola ude-

ležila se je istotako velika množica sprovoda, ki je bil, z jedno besedo reči, prav veličasten in živ dokaz velicij simpatij, katere je užival pokojnik. Ko so položili truplo v pisateljskega društva rakev, kjer že počivajo Božidar in Anton Raič in Fran Levstik in je bilo končano duhovno opravilo, zapeli so še pevci „Blagor mu, ki se spočije“, katere žalostinke turobni glasovi so se milo razlegali čez grobišče. Položili smo vence na rakev, v kateri zdaj mirno spava večno spanje nepozabni tovariš. Bodi Ti lahka zemlja slovenska na strani tovarišev pisateljev, ki so se pred Taboj preselili v kraj, kjer preneha vsa zemska strast.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo, dne 31. t. m. bode se ponavljala opereta „Uzbujenilev“, pred opereto pa se bode igrala prvič veseloigra v jednom dejanji „Medved snubač“. Veseloigro je spisal sloveči ruski pisatelj Viktor Krylov, preložil pa jo je znan naš pisatelj, ki je v tem slučaju ogrnil svoje imo s šifro A. P. Ker je veseloigra izborna ter se je zlasti v Pragi igrala z lepim uspehom, in ker je tudi opereta jako priljubljena, imelo bode naše občinstvo jako prijeten večer.

— (Imenovanje.) Vladni koncipist Alfons Pirc imenovan je okrajnim komisarjem in konceptni praktikant dr. Karol Mathis vladnim koncipistom za Kranjsko. — Štajerski deželni odbor je imenoval gospoda med. dr. Anton Pavličeka distriktnim zdravnikom v Mozirji, katero mesto je isti že nastopil.

— (Slovenska zmaga na Koroškem.) Po sklepu lista došlo nam je včeraj brzojavno poročilo: V Dobrlivesi pri občinski volitvi v 2. in 3. razredu Slovenci zmagali sijajno. — Prav iz srca kličemo: Živeli vrli bojevniki za sveto narodno stvar!

— (V zadnji seji Celovškega mestnega zbora) dne 26. t. m. predložil se je mestnim očetom tudi znani rekurz slovenskega kat. pol. in gospodarskega društva z motivacijo, da društvo ni hotelo ugoditi želji magistrata in slovenski ulogi ni priložilo nemški prepis, marveč se je proti tej zahtevi raje pritožilo. Ta zadeva izročila se je pravnemu odseku, da potrebno ukrene.

— (Iz Klobasnice na Koroškem) se nam naznauja, da tudi tam rogovili učitelj Cenkelj in verni njegov pristaš, bivši občinski sluga, proti slovenski šoli primerno tako, kakor nam poroča naš dopisnik iz Št. Jakoba v Rožu. Prvi napravil je na ukaz znane Celovške gospode, h kateri je bil pred kratkim pozvan, protiprosnjo zoper naše slovenske prosilce, drugi pa hodi sedaj od hiše do hiše, ter slepari ljudi na vse pretege, da bi pridobil njih podpise. Usedlo se mu jih je baje že več na limanice. Z našimi rojaki na Koroškem ravna se huje nego s kafri in čudimo se, da so pri vseh sleparijah v prvi vrsti angažovani učitelji, ki imajo prosto roko v tem, da neprestano begajo mirno slovensko ljudstvo. Ali res ni nikogar, ki bi jim to zabranil?

— (Politično društvo „Zavednost“ v Podmelci) imelo bode v nedeljo 31. t. m. ob polu 3. uri popoldne v hiši g. Luka Breliha svoje glavno občno zborovanje.

— (Osobne vesti.) Gosp. dr. med. Moric Neuberger, vrli naš rojak, poslavlja se te dni z Dunaja, odhajajoč v mило slovensko domovino. Njemu v čast priredi slovenski klub slovesen večer v soboto 30. t. m. „zur gold. Kugel“, I., Am Hof, št. 10, mezzanin. K temu večeru vabijo se na Dunaji bivajoči Slovenci.

— (Predsednik Tržaškega nad-sodišča,) vitez Defacis, je umirovljen, o čemer se je že delj časa govorilo. Naslednik mu bode neki višji uradnik iz pravosodnega ministerstva.

— (Nos odgrizla) je neka Terezija Führ svoji sovražnici Beti Beutl včeraj opoludne na Zrinskem trgu v Zagrebu. Hotela se ja nad njo maščevati, ker je Terezijin poprejšnji ljubček Beti obljubil zakon. Zločinko so takoj zaprli.

— (100.000 goldinarjev) je glavni do-bitek velike razstavne loterije. Dovoljujemo si cenjene čitatelje našega lista opozoriti, da bode žrebanje že dne 12. februarja.

Društvene veselice.

— (Čitalnica v Spodnji Šiški) priredi V. Vodnikovo besedo v dan 2. februarja 1892. I. v Koslerjevi zimski pivovarni s prijaznim sodelovanjem odl. članov „Dramatičnega društva“ in c. kr. vojaške godbe pešpolka baron Kuhn št. 17. Vspo-

red: 1. Ouvertura, svira c. kr. vojaška godba. 2. A. Nedvč: „Vodniku“, moški zbor. 3. Slavnostni nagovor, govori g. Fran Bizjan. 4. „Pogled v nedolžno oko“, mešani zbor. 5. A. Förster: „Njega ni“, čveterospev. 6. „Gorska roža“, ženski dvo-spev s spremljevanjem harmonija. 7. Volarič: „Oj z bogom ti planinski svet“, moški zbor. 8. „Popolna žena“, veseloigra v jednem dejanji. Po besedi ples. Začetek ob 7. uri. Ustopnina 50 kr. za osebo; čast. člani društva so prosti.

— (Čitalnica Mariborska) priredi slavnost s prijaznim sodelovanjem sl. tamburaškega zbora akad. društva „Triglav“ v Gradci v prid zgradbi Prešernovega spomenika dne 2. svečana 1892 v dvorani pri „Gambirinu“. Vspored: A. 1. Godba. 2. Pozdrav predsednika. 3. A. Foerster-Pagliaruzzi: „Ljubica“, mešan zbor. 4. Zajc: Potpourri: „Nikola Šubić Zrinjski“, tamburaški zbor. 5. Slavnostni govor. 6. Dr. B. Ipavic-Prešeren: „Zapuščena“, čveterospev. 7. Haydn: G-dur, kvartet na lok. 8. „Rasti, rasti rožmarin“, ženski zbor. 9. Godba. 10. A. Nedvč: „Ne skrivaj ljubezni“, čveterospev. 11. Dr. B. Ipavic Švab: „Mrak“, tamburaški zbor. 12. Dr. G. Ipavic: „Slovenec sem“, mešan zbor z ženskimi in moškimi čveterospevom. B. Ples. Pri plesu gode oktet mariborske železniške godbe. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnina za ude 30 kr., za neude 50 kr. Za rodbine (3 osebe) udov 60 kr., neudov 1 gld.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Gornjigrad 29. januarja. Žalujeva na smrti prijatelja Železnikarja!

Doktor Schlander, notar Fischer.

Draždane 28. januarja. Kraljica Karola zbolela na hripi.

Kolonija 28. januarja. V „Köln. Ztg.“ javlja se iz Peterburga, da pride general Gurko v spremstvu načelnika in več častnikov generalnega štaba za dalj časa tja. Pričakuje se baje tudi Dragomirov s svojim štabom.

Pariz 28. januarja. V ministerskem svetu naznanil Ribot, da so se z vsemi državami, izvzemši s Španjsko, sklenile trgovinske pogodbe.

Bruselj 28. januarja. Zbornica vsprejela z 68 proti 15 glasom avstrijsko-belgijsko trgovinsko pogodbo in s 77 glasovi proti 1 nemško-belgijsko pogodbo.

Budimpešta 29. januarja. Dozdaj oficijelno znanih 328 volitev od včerajšnjega dne, mej njimi 191 liberalcev, 65 neodvisne stranke, 54 narodne stranke, 10 ugronistov, 5 divjakov, 3 ožje volitve. Od današnje volitve dozdaj znanih 8 izidov, 6 liberalcev, 1 neodvisne stranke in 1 Ugrouist.

Razne vesti.

* (Prijeta francoska častnika.) V Metzu prišli so dva francoska častnika, ki nista imela potnih listov. Fotografirali so ju in poslali na mejno postajo Noveaut.

* (Umetno grlo) ustavil je v Berlinu kirurg Julij Wolf nekemu možu, kateremu je pred tremi meseci izrezal ves krhelj iz grla. Mož zdaj govori sicer nekoliko hripavo, a popolnoma razločno in umevno.

* (Grozna najdba.) V Lodzu na ruskem Poljskem našla je policija v stanovanju neke babice, ki je jemala otroke v hrano, petnajst mrtvih otrok, ki so bili deloma že popolnoma zginiti.

* (Zaradi znanega železniškega) napada pri Čerkiškiu bilo je pri vojnem sodišči v Drinopolji obtoženih 567 oseb. Obsojenih je bilo 121, oproščenih pa 446.

Narodno zdravilo. Tako se smé imenovati bolesi utešujoče, mišice in živce krepujoče, kot mazilo dobro znano „Moll-ovo francosko žganje in sol“, katero se splošno in uspešno porablja pri trganju po udih in pri drugih naslednjih prehlajenja. Cena steklenici 90 kr. Po poštnem povzetju razpošilja to mazilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zalogah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh steklenic se ne pošilja. 2 (42-2)

Prirodna Studenčna sol iz Marijanskih kopeli

(v praških in kristalizovana), analizovana po profesorju dr. Ernestu Ludwig-u. Uporabljajo jo uspešno kili-miki in zdravilniki pri boleznih železov, črev in jeter, proti zaprti, slati žili, toščobi, zamašenju notranjih organov in tega neugodnih posledic. — Samo pristne v steklenicah ali skatijlah s pr-tiskano varnostno znamko. (73-2)

Pastile iz Marijanskih kopeli

lahko raztvorjajoče, kislino uničujoče in na pre-bavne organe uspešno uplivajoče zdravilo. — V originalnih skatijlah. — V vseh trgovinah z mine-ralno vodo, specerijskim blagom in v vseh lekarnah.

Varnica soli v Marijanskih kopelih (Češko).

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrto leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

28. januarja.

Pri Maili: Oresnik, Robiček, Szebps, Pluhazrek, Glück, Müller z Dunaja. — Markowiz iz Kočevja. — Suchy iz Gradca. — Schwab iz Tržiča. — Lindauer iz Celja. — Zupnek iz Logatca. — Milhofer iz Solnograda. — Schlesinger iz Budimpešte.

Pri Slomu: Beck, Tomasi, Bamberger, Waller z Dunaja. — Kirschik iz Kočevja. — Mally iz Zagorja. — Češnik iz Predoselj. — Schick iz Brna.

Pri južnem koledvoru: Birke z Dunaja. — Mullich, Schorts iz Trsta. — Munk iz Budimpešte. — Olbert iz Celovca. — Stramlich iz Ljubljane.

Pri avstrijskem cesarju: Lukeschitach iz Gradca.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
28. jan.	7. jutraj 2. popol. 9. zvečer	734.5 mm. 734.6 mm. 738.2 mm.	-7.4° C 0.6° C -4.0° C	sl. jzh. sl. sev. sl. szh.	megla obl. obl.	0.00 mm.

Srednja temperatura -3.6, za 2.3° pod normalom.

Dunajska borza

dne 29. januarja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	95.35	95.10
Srebrna renta	94.80	94.75
Zlata renta	111.95	111.95
5% marcna renta	103.30	103.10
Akcije narodne banke	1053.—	1057.—
Kreditne akcije	310.50	307.75
London	118.—	117.95
Srebro	—	—
Napol	9.38 1/2	9.37 1/2
C. kr. cekini	5.59	5.59
Nemške marke	57.92 1/2	57.85
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	137 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181
Ogerska zlata renta 4 1/2%	—	108
Ogerska papirna renta 5%	—	102
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	123
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	115
Kreditne srečke	100 gld.	184
Rudolfove srečke	10	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	163
Tramway-držst. velj. 170 gld. a. v.	—	233

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze iskrenega so-čutja, kateri so nam došli o bolezni in o smrti nepozabnega soproga, oziroma očeta, gospoda

Ivana Železnikar-ja

za lepe vence, za častno spremstvo in za ganljivo petje izreka tem potem slavnim društvom, kakor vsem posamnikom naj-srčnejšo zahvalo

žalujoča obitelj
Železnikar.

Za gospodinjje!

(20-7)

MAGGI JEVA zabela za juhe

se dobi pri Karola C. Holzer-ju v Ljubljani.

Pozor, gostilničarji!

Oddetek domače godbe na lok, katera ima potrebno dovoljenje od deželne vlade in mestnega magi-strata, se priporoča gg. gostilničarjem.

Franjo Vrtnik,

(102-2)

Mestni trg št. 9.

Vino.

Pristno dobro, črno tirolsko vino, postavljeno v Ljubljano na kolodvor, dobiva se, kdor vzame 200 litrov in več, po 25 in 20 kr. liter. (108-2)

Poskušnje in pojasnila dobiti je v Pavlinovi po-tovalni pisarni v Ljubljani, Marijin trg št. 1.

4000.

Času primerna povest iz prihodnjih dob.

Po vzorih dr. Niemann

napisal

dr. Nevšekdo.

Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“.

Anisette Excelsior.

Dietetični železni likér jako prijetnega ukusa in zdravilnih lastnosti, krepi železo in pospešuje prebavljenje. Zaužije se ga po jeden kozareček po vsaki jedi. — Steklenica 1/2, klg. 1 gld.

Curação Naturel.

Posebno dober dišeč likér za železo z istimi zdravilnimi lastnostmi kakor „Anisette“, nareja se iz svežih „curação-pomoranč“. — Steklenica 1/2, klg. 1 gld. — Pre-kupovalcem se dovoli nižja cena. — Oba likérja sta za prekupevalce

dobro blago, ker se more prodajati v vseh kavar-nah, gostilnah in sladščičarjih.

Piccoli-jeva lekarna „Pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (59-2)

Velika Praška razstavna loterija.

(35-8)

Glavni dobitek

goldinarjev **100.000** goldinarjev

Srečke po 1 gld. prodaja **J. C. MAYER.**

Predzadnji teden.